

Tato publikace je spolufinancována Evropskými sociálními a investičními fondy, státním rozpočtem ČR a rozpočtem Plzeňského kraje.
Registrační číslo projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/16_034/0008356

- Milošlav Pav, Ilona Pozděňová

Rozvoj čtenářské gramotnosti je podpořen čtenářským klubem a kroužkem, který vydává školní časopis. Rozvoj matematické gramotnosti žáků je motivován kroužky praktické matematiky a kroužkem Mladý Einstein.

Třím žáků z partnerkých ZŠ i z naší ZŠ se již zúčastnili v rámci tohoto projektu letošního kola soutěže robotiky, pořádného ve spolupráci se ZČU, a náš tým SŠ ji vyhrál. Blahopřejeme a děkujeme všem našim zúčastněným učitelům i žákům! Stejně tak přejeme všem v projektu zapojeným čtyřiceti učitelům i žákům odborných kompetencí i splnění očekávaných cílů tohoto projektu.

Cílem projektu je mimo jiné polytechnické vzdělávání. Naše škola spolupracuje s pěti ZŠ a jednou MŠ, do aktivít projektu jsou samostatně zapojeni i učitelé a žáci naší školy. Naši učitelé pracovníci i učitelé od nás i z partnerských ZŠ se postupně zúčastňují workshopů pro rozvoj kariérového poradenství a čtenářské a matematické gramotnosti.

Náš projekt je mimo jiné polytechnické vzdělávání. Naše škola spolupracuje s pěti ZŠ a jednou MŠ, do aktivít projektu jsou samostatně zapojeni i učitelé a žáci naší školy. Naši učitelé pracovníci i učitelé od nás i z partnerských ZŠ se postupně zúčastňují workshopů pro rozvoj kariérového poradenství a čtenářské a matematické gramotnosti.

Náš projekt je mimo jiné polytechnické vzdělávání. Naše škola spolupracuje s pěti ZŠ a jednou MŠ, do aktivít projektu jsou samostatně zapojeni i učitelé a žáci naší školy. Naši učitelé pracovníci i učitelé od nás i z partnerských ZŠ se postupně zúčastňují workshopů pro rozvoj kariérového poradenství a čtenářské a matematické gramotnosti.

Náš škola je zapojena jako jeden ze čtrnácti partnerů Plzeňského kraje do projektu Podpora odborného vzdělávání v Plzeňském kraji (registrační číslo projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/16_034/0008356), který byl MŠMT podpořen v rámci indi-viduálních projektů z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (OP VVV) Evropských sociálních a investičních fon-ů (ESIF). Realizace projektu spadá do období 1. ledna 2018 až 31. prosince 2020. Do projektu je zapojeno celkem 14 středních škol Plzeňského kraje, které jsou partnery projektu s finančním příspěvkem. Spolupracovat v rámci jednotlivých klíčových aktivit bude dalších 71 základních a 13 mateřských škol v pl-zeňském regionu. Celková dotace dosahuje výše 87 milionů Kč.

Podpora odborného vzdělávání v Plzeňském kraji

Tvůrčí dílna

ROVNOST

Vojtěch Pšenák, 1.I

Another brick in the wall

Když včera v naší třídě zaklepaly redaktorky nově vzniklého časopisu, nejvíc mě zaujala otázka na školní uniformy. Otázka, zda je máme či nemáme mít je vcelku prostá, skrývá se za ní ale mnoho. Hlavním argumentem pro je jednotnost a stírání rozdílů. Chceme však být i jednotní?

Absolutní rovnost neexistuje. Rozumím argumentům, že děti z méně majetných rodin to může vystavovat sociálnímu tlaku. Do-mnívám se však, že oblečení jako vyjádření sociálního statusu dnes již nefunguje, minimálně ne v takové míře jako před pár lety. Pokud ve jménu stírání rozdílů zavedeme školní uniformy, co dále? Stejně uniformní tašky, stejné mobilní telefony, stejné sešity?

Myslím, že v době nástupu na střední školu je žák dostatečně vyspělý na to, aby se s rozdíly dokázal srovnat. A co je podstatnější, v období nástupu na střední školu člověk většinou hledá vlastní identitu a právě oblékání je bezpečnou možností, jak identitu vyjádřit. Extravagantní oblékání neškodí ničemu, snad jen penězence, pokud se identita hledá metodou pokus-omyl. Avšak nemožnost se většinu ze čtyř let, které zde člověk stráví, svobodně obléci by mohla vést k mnohem hlubším problémům.

Již dnes školu část žáků nerada a vytvoření uniformního prostředí by mohlo vést k ještě větší frustraci, prohloubení nenávisti ke škole a k rozšíření patologických jevů, například zvýšení konzumace alkoholu či návykových látek, či záškoláctví.

Baví tě psát? Chceš se podělit o nějakou zajímavost ze života školy nebo jen vyjádřit svůj názor?
Zjisti víc na redakce@propadlyk.cz

foto Veronika Marková (3.H)
Olympus OM-D E-M5, 45mm f/1.8

Díky svému uměleckému talentu si Veronika vysloužila již řadu ocenění. Tento záběr vznikl na konci léta, kdy spolu s kamarádkou poprvé zkoušela fotit s dýmovnicemi. Další Verčiny fotografie na www.propadlyk.cz

Půl pomeranče
Chuť ostrá i sladoučká
Jak chutná ta druhá?

- haiku, Filip Nový a Štefan Kondr, 2.K

EXIT TOUR

V rámci akce EXIT TOUR, kterou naše škola zařídila pro 1. a 2. ročníky, si mohla naše třída vyslechnout dvě přednášky. První se týkala „kultu osobnosti“. Vedl ji velmi milý, vtipný a aktivní pán. Během přednášky jsme se dost nasmáli, ale také jsme se dozvěděli něco nového.

Druhá přednáška se týkala tématu „Nebezpečí na Facebooku“. Tato lekce pro nás jakožto pro druhý ročník střední školy nebyla moc přínosná, jelikož jsme mnohé věděli, ale i přes to se našlo pár informací, které jsme neznali, a díky této přednášce jsme se je dozvěděli.

I když bychom si dovedli představit zajímavější témata, den jsme si užili a alespoň jsme se zasmáli.

- Veronika Hauerová, 2.K

Akce byla zahájena v tělocvičnách koncertem americké rockové kapely Divine Attraction, jejíhož frontmana Alexe jsme vyzpovídali. Prozradil nám mimo jiné, že v Čechách žije již několik měsíců a spolu se svou ženou a kamarády Brianem a Corym (zbylí dva členové kapely) pořádá koncerty a preventivní přednášky ve školách a klubech po celé republice. Naše škola prý byla jednou z největších a my jedněmi z nejnenergičtějších, pochválil také angličtinu studentů, s nimiž během dne hovořil. V Čechách se mu líbí prostředí. Největší rozdíl mezi školami v ČR a v USA vidí ve vzdělávacím systému.

Zpětně jsme se dozvěděli, že skupina byla založena v roce 2007, koncertovala po západním pobřeží USA, načež v roce 2011 dokonce vyhrála v národním souboru kapel a na kontě má už několik vydaných CD (Echo, 2016).

- Andrei Botnari a Adéla Lebová, 2.K

Propadlýk

Před podáním přihlášky si přečtete příbalový časopis.

Slovo redakce

Milá paní ředitelko, milí učitelé, milí spolužáci,

na úvod bych za celou redakci časopisu **PropadlÝk** řekla pár slov. Jak vlastně vznikl nápad psát školní časopis?

Během druhého pololetí našeho prvního ročníku na střední škole za námi přišla naše paní učitelka Markéta Pokorová a sdělila nám svůj návrh, že bychom mohli vytvořit školní časopis a chtěla vědět, kdo by měl zájem. Moc dobrovolníků se nepřihlásilo, ale i přesto jsme se rozhodli, že zkusíme projekt „školní časopis“ spustit.

Při třídnické hodině ve třídě zůstali zájemci o psaní článků nebo úpravy webových stránek. Bavili jsme se o tom, o čem bychom mohli psát, a rozdělili si role od šéfredaktora přes fotografa až po grafickou úpravu stránek. A tak vlastně vznikla skupina lidí, která ve druhém ročníku začala do časopisu, který právě čtete, psát články, fotit fotografie, vytvářet webové stránky a mnohé další.

NÁVŠTĚVA ZAHRANIČNÍCH STUDENTŮ

Přiblížil se nám čas 13:15 a se skupinkou studentů z naší školy jsme se usadili ke stolům v učebně 2305, kde na nás čekalo malé občerstvení. Chvilí na to dorazili výměnní studenti z projektu EDISON (Education. Drive. Internationality. Students. Opportunity. Network), v krátkosti se nám představili a poté si přesedli k nám. Vedle mne se posadila slečna z Brazílie, a tak jsem neváhala a položila jí pár otázek.

Řekni mi nejzajímavější věc o své zemi.

Nejzajímavější věc o mé zemi? To je těžká otázka, protože Brazílie je velká země, kde můžeš na jihu potkat bílého hochu, co má blondaté vlasy a modré oči, ale na severu můžeš potkat tmavého hochu s hnědými vlasy. Takže řeknu, že pro mě je zajímavá Brazílie jako celek.

Chutná ti české jídlo?

Ano, je výborné. Nejvíce mi chutnala svíčková. Ale jinak tady máte opravdu dobré jídlo.

PODNIKAVÁ 3.K

Do jakých akcí školy se zapojujete jako třída oboru Podnikání v IT?

Na akci Otevíráme dveře vzděláním jsme zajišťovali občerstvení formou slaných i sladkých toustů a muffinů.

V rámci předmětu Ekonomika v praxi jste se zapojili do projektu „Vlastní firma“. V čem spočíval?

Ve zkratce jsme měli za úkol udělat reálnou fungující firmu, tj. mít produkt, zajistit mu PR a dokázat ho prodat. Dále jsme se chtěli zúčastnit JA (Junior Achievement) Czech veletrhu, což se nám povedlo, a máme z toho velmi dobrý pocit. Bylo těžké a hodně časově náročné připravit všechny věci potřebné k tomu, abychom na veletrhu uspěli.

Co prodáváte a jak jste na tento nápad přišli?

Vyrábíme relaxační termopolštářky a k tomuto nápadu jsme dospěli po dlouhé diskuzi s paní učitelkou Bystřickou, která nás vedla správným směrem a ve všem se nám snažila pomoci.

Jakých úspěchů jste dosáhli s firmou?

Zúčastnili jsme se Veletrhu JA Czech v Praze, kde se nám povedlo prodat spoustu polštářků. Celkově jsme vyrobili více než 100 kusů, které již dělají radost v mnoha domácnostech.

Jak jste to měli v Irsku s jídlem?

Jídlo bylo celkem fajn. Snídaně jsme si mohli dělat sami, stejně jako obědy s sebou do práce. K večeri bylo většinou normální teplé jídlo. Ale po druhém týdnu už nám všem začaly lézt krkem ty toasty, které tam jedí pořád a všude.

Měla rodina snahu s vámi komunikovat?

Ano, bavili jsme se docela dost.

Celková spokojenost?

Byl jsem z toho nadšený. Asi nejlepší zkušenost, kterou jsem na SPŠE získal. Moc mi to pomohlo se zlepšením angličtiny. Také jsem si uvědomil, že je možnost slušné práce v zahraničí a asi bych si i dokázal představit tam vyjet třeba na rok na praxi, i když já už mám vykročeno jiným směrem, věřím, že

Doufáme, že se vám náš časopis bude líbit a budeme rádi, když nám pošlete nějakou zpětnou vazbu a napíšete, co byste chtěli v časopise vidět, na naši mailovou adresu (redakce@propadlyk.cz).

Za časopis **PropadlÝk**

– Veronika Hauerová, 2.K

Chvilí jsem se ještě vyptávala. Dozvěděla jsem se například, že nikdy neviděla snít, až tady v České republice.

Když už jsem neměla žádné otázky, poděkovala jsem za rozhovor, rozloučila se a šla pokládat otázky slečně z Číny. Z počátku mi ukazovala prezentaci o svojí zemi. Poté jsem začala s rozhovorem.

Získali jste tím nějaké zkušenosti?

Zkušenosti jsme získali nezměrné. Zjistili jsme, že firma není jen o tom produkt vyrobit, ale že se musí i zviditelnit a prodat. Máme lepší přehled o tom, jak to ve firmě chodí.

Máte nějaké rady či doporučení pro vaše nástupce?

Jestli chcete uspět v JA Czech projektu, vymyslete něco inovativního. Pokud do toho nebudete extra zapálení a nechcete obětovat čas navíc, nevymýšlejte nic velkého.

– Adéla Lebová, 2.K

spouště lidí se tato příležitost může velmi hodit. Krom toho všeho jsme během těch tří týdnů poznali Irsko a získali spoustu skvělých zážitků. Takže ve výsledku na tom vidím samé plusy a rozhodně bych to všem, kteří tu možnost mít budou, doporučil.

Kolik volného času jste měli?

Volného času jsme měli dost, hele. Každý den po práci sis mohla dělat, co jsi chtěla. Bez dozoru... buď na pivo, nebo být doma, nebo výlet atd., a pak celý víkend bylo na tobě, co jsi dělala, ale my jsme jezdili na výlety.

Jak dlouho jste pracovali a jakou práci jste vykonávali?

Každý den jsme makali od 9 do 16, plus mínus, a práce to byla „s oborem“. Před odjezdem si napíšeš, co umíš, a to budeš dělat. Není to nic těžkého, většinou.

Měli jste stanovený čas, kdy jste museli být zpět u rodin?

Záleželo to vždy na domluvě. Rodiny ti dávají večeri, ale není nutnost tam vždy být. Jen se musíte domluvit. A musí ti být 18.

Měli jste možnost si prohlédnout město nebo krajinu v okolí svého ubytování?

Výlety jsme dělali hlavně o víkendech. A město přes týden.

– Veronika Hauerová, 2.K

FLORBAL

Naši chlapci se zúčastnili celorepublikového finále v Jindřichově Hradci, kam se museli probíjet přes okresní, krajské, a nakonec i kvalifikační kolo. Žádný ze zápasů neměl náš výběr lehký. Z okresu jsme postoupili z druhého místa, v kraji jsme vyhráli až na nájezdy a z kvalifikačního kola jsme postoupili na počet vstřelených gólů. V Jindřichově Hradci jsme skončili jako pátí z celé republiky.

Přes to, že naše škola je zaměřená spíše na elektroniku, se tak nějací žáci dokážou věnovat i sportu.

– Filip Nový, 2.K

Jaké jídlo je typické pro tvoji zemi?

Jídlo je moje oblíbené téma. Ukážu ti nějaké obrázky. Prohlížely jsme si obrázky typického čínského jídla a některé chody mě opravdu překvapily. Například kuřecí pařáty. Odpověď na jednu z mých dalších otázek byla pro mě nečekaná:

Co tě překvapilo nebo zaujalo na České republice?

Nejvíce mě překvapilo to, že když jsme večer šli do města, tak tam skoro nikdo nebyl a celé město bylo takové tmavé. Jsem zvyklá na to, že u nás se pořád něco děje, všechno tam všude září, okolo je spousta lidí. A nejvíce mě zaujalo, jak jsou tady všichni milí, hodní a přátelští.

Dlouho jsme si povídali o našich zájmech a zjistili jsme, že toho máme všichni hodně společného. Ke konci se k našemu rozhovoru přidala slečna Sofia z Gruzie, se kterou jsme se hodně nasámli. Nejlepší bylo učit se nějaké slovíčka česky.

Pak už nezbývalo nic jiného než se rozloučit. Byl to příjemný zážitek, při kterém jsme si všichni procvičili angličtinu a také jsme zjistili spoustu nových informací. Jsem ráda, že jsem toho byla součástí.

– Veronika Hauerová, 2.K

Na otázky, které jsem pokládala, odpovídali studenti čtvrtých ročníků.

Na první čtyři otázky odpověděl Richard Jäger a zbylé otázky zodpověděl Radek Uzel.

Jak jsi byl spokojený s rodinou, u které jste byli ubytovaní?

Maximálně, snažili se nám ve všem vyjít vstříc a se vším nám pomáhali. Když jsme chtěli zůstat o trochu déle ve městě, tak stačilo napsat SMS, a mohli jsme přijít kdy jsme chtěli.

Máte také zájem?

Další šanci dostanou studenti současných 2. ročníků, 35 zájemců vyjede na konci srpna 2019, protože se podařilo získat grant i podruhé. Grant pokryje náklady na cestu, ubytování, polopenzi a kapesné na ostatní výdaje.

Máte šanci?

Přednost mají samozřejmě studenti s vynikajícími studijními výsledky, zejména v odborných předmětech a angličtině, podmínkou je bezproblémová docházka i chování, výhodou účast na různých soutěžích, zapojení do projektů a podobně.

Blíží informace?

Během června umístíme na web školy přihlášku (předběžnou) pro zájemce s instrukcemi. Na portálu najdete i fotografie a články studentů, kteří stáž absolvovali.

Jakékoli dotazy vám zodpovím buď já, nebo paní Helena Bendová, obě kabinet 1502.

Podle mého názoru máte naprosto jedinečnou šanci získat cennou životní zkušenost, poznat zajímavé lidi, podívat, jak se žije a pracuje mimo českou kotlinu, zlepšit svou angličtinu a užít spoustu legrace s novými kamarády a také se trochu „otřkat a osamostatnit“.

Těšíme se na další zájemce. Přijďte se podívat na prezentace programu Erasmus+, které se stoprocentně na podzim 2018 budou konat.

– Eva Dmitrišinová